SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.5.2020

Druk nr 307
Warszawa, dnia 31 marca 2020 r.

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 8. posiedzeniu w dniu 31 marca 2020 r. uchwały:

- w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w zakresie systemu ochrony zdrowia związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19,
- **w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie instytucji rozwoju.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Tomasz Grodzki

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

UCHWAŁA

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 31 marca 2020 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 28 marca 2020 r. ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1 w pkt 3 w lit. a, ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad:

1) dzieckiem w wieku do ukończenia 12. roku życia,
2) dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego

– przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy przez okres nie dłuższy niż 14 dni.”;

2) w art. 1 w pkt 4, w art. 4a w ust. 7 skreśla się wyraz „dodatkowego”;

3) w art. 1 w pkt 4, w art. 4a dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Rolnikowi oraz domownikowi, o których mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174) w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorowi epidemiologicznemu lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługuje zasiłek w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564.).";

4) w art. 1 w pkt 5, w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych nie stosuje się do zamówień udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Polski Fundusz Rozwoju Spółka Akcyjna lub regionalne fundusze rozwoju, o których mowa w art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 o samorządzie województwa (Dz. U. 2019 poz. 512, 1571 i 1951), związanych z realizacją:

1) zadań dotyczących obsługi funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych na podstawie przepisów odrębnych oraz związanych z realizacją programów rządowych lub innych programów realizowanych ze środków publicznych, lub
2) zadań związanych z wykorzystaniem środków pochodzących z takich funduszy

– które dotyczą instrumentów wsparcia niezbędnych do przeciwdziałania negatywnym skutkom gospodarczym wystąpienia COVID-19.";

5) w art. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) dodaje się art. 7f w brzmieniu:

„Art. 7f. 1. Testy mające na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2 (szybkie testy przesiewowe) u pacjentów podejrzanych o zakażenie wirusem SARS-CoV-2 mogą być wykonywane przez podmioty lecznicze niewpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7.

2. Szybkie testy przesiewowe wykonywane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków

pochodzących z budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie rachunków składanych do właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

3. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia określi zasady oraz warunki rozliczania szybkich testów przesiewowych, o których mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) zasady i tryb wykonywania szybkich testów przesiewowych, o których mowa w ust. 1, mając na celu zapewnienie pacjentom podejrzanym o zakażenie wirusem SARS-CoV-2 możliwości szybkiego wykonania testu;

2) sposób i tryb finansowania z budżetu państwa szybkich testów przesiewowych, mając na celu zapewnienie rzetelności i gospodarności wydatkowania środków publicznych, w tym utrzymanie wydatków w przewidzianych limitach, oraz zapewnienie skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.”;”;

6) w art. 1 w pkt 6, w art. 8c w ust. 1 w pkt 3 przed wyrazem „Inspekcja” dodaje się wyraz „Państwowa”;

7) w art. 1 w pkt 6, w art. 8d w ust. 3 i w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „45%” zastępuje się wyrazami „20%”;

8) w art. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) po art. 9 dodaje się art. 9a i art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Ze środków finansowych pochodzących z Unii Europejskiej, przekazanych w ramach programu Coronavirus Response Investment Initiative tworzy się fundusz celowy na przeciwdziałanie skutkom rozprzestrzeniania się wirusa SARS-CoV-2.

2. Środki finansowe funduszu, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 20 000 000 tys. zł przeznacza się na wsparcie systemu opieki zdrowotnej

w szczególności na:

1) zakup testów mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2 u osób podejrzanych o zakażenie;
2) zakup wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych, w szczególności środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2;
3) zakup sprzętu medycznego, w tym wyposażenia stanowisk intensywnej terapii oraz mobilnych punktów badawczych, wykonujących testy stwierdzające obecność wirusa SARS-CoV-2;
4) dodatki do wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia, o których mowa w art. 9b.

3. Dysponentem środków finansowych funduszu, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 9b. 1. Pracownikom ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 przysługują dodatki do wynagrodzenia.

2. Dodatki do wynagrodzenia finansowane są przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie rachunków i sprawozdań o liczbie uprawnionych pracowników, o których mowa w ust. 1, składanych przez podmiot leczniczy.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość dodatku do wynagrodzenia;
2) sposób i tryb finansowania dodatków do wynagrodzenia

– mając na celu zapewnienie skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, a także wyrażenie uznania wobec pracowników ochrony zdrowia zaangażowanych w ratowanie życia i zdrowia pacjentów zakażonych wirusem SARS-CoV-2.

4. Dodatków do wynagrodzenia nie wlicza się do dochodu, o którym

mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1690 i 1818).";";

9) w art. 1 w pkt 11, w art. 12a:

a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 39j i art. 39k" zastępuje się wyrazami „art. 39a ust. 1 pkt 6, art. 39d ust. 2, art. 39f, art. 39j, art. 39k i art. 39l ust. 1 pkt 1",

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Świadectwo kierowcy lub wpisany kod 95 w prawie jazdy, potwierdzające spełnianie wymagań określonych w ust. 1 pkt 2, których ważność upływa w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.";

10) w art. 1 w pkt 13, w art. 14h w ust. 1 wyrazy „samorządów: adwokackiego, radców prawnych, notarialnego, kuratorskiego oraz komorniczego" zastępuje się wyrazami „samorządów zawodowych";

11) w art. 1 w pkt 13:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 14a–14h" zastępuje się wyrazami „art. 14a–14i",

b) po art. 14h dodaje się art. 14i w brzmieniu:

„Art. 14i. W celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się COVID-19, w zakresie zadań realizowanych na potrzeby sądu i innych uprawnionych podmiotów, a także pozostałych czynności służbowych, kuratorzy sądowi mogą wykonywać je poprzez:

1) rozmowy telefoniczne lub rozmowy przeprowadzane z wykorzystaniem innego środka komunikacji na odległość,

2) pozyskiwanie dokumentów lub oświadczeń przedstawionych przez osobę lub osoby, których dotyczy postępowanie, a także członków ich rodzin, w szczególności w wersji elektronicznej,

3) zebranie informacji od podmiotów zobowiązanych do ich udzielania na podstawie obowiązujących przepisów,

4) wykorzystanie danych dostępnych w systemach teleinformatycznych.";

12) w art. 1 w pkt 14, art. 15g otrzymuje brzmienie:

„Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników:

1) wykonujących pracę w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19, w wysokości określonej w ust. 6;
2) objętych przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19, w wysokości określonej w ust. 7.

2. Przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecania, albo która wykonuje pracę

zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 lutego 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub
2) nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 lutego 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

6. Pracownikowi wykonującemu pracę w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 przysługują od przedsiębiorcy:

1) finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczenie na częściowe zrekompensowanie wynagrodzenia, w wysokości 75% dotychczasowego wynagrodzenia, jednak nie więcej niż 75% przeciętnego wynagrodzenia,
2) finansowane ze środków przedsiębiorcy wynagrodzenie w wysokości nie

mniejszej niż 25% dotychczasowego wynagrodzenia.

7. Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19 przysługują od przedsiębiorcy:

1) finansowane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczenie na częściowe zaspokojenie wynagrodzenia za czas przestoju ekonomicznego będącego następstwem wystąpienia COVID-19, w wysokości 75% dotychczasowego wynagrodzenia, jednak nie więcej niż 75% przeciętnego wynagrodzenia,
2) finansowane ze środków przedsiębiorcy wynagrodzenie:
   a) jeżeli wysokość dotychczasowego wynagrodzenia jest mniejsza od lub równa wysokości przeciętnego wynagrodzenia – w wysokości nie mniejszej niż 25% dotychczasowego wynagrodzenia, albo
   b) jeżeli wysokość dotychczasowego wynagrodzenia jest większa niż wysokość przeciętnego wynagrodzenia – w wysokości nie mniejszej niż 25% przeciętnego wynagrodzenia.

8. Dotychczasowym wynagrodzeniem, o którym mowa w ust. 6 i 7, jest wyższe z następujących wynagrodzeń:

1) miesięczne wynagrodzenie pracownika obowiązujące na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1;
2) miesięczne wynagrodzenie pracownika obowiązujące w styczniu 2020 roku.

9. Przeciętnym wynagrodzeniem, o którym mowa w ust. 6 i 7, jest przeciętne miesięczne wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązujące na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

10. Warunki i tryb wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 pracodawca ustala w układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi. Jeżeli nie jest możliwe uzgodnienie treści porozumienia ze wszystkimi zakładowymi organizacjami związkowymi, pracodawca uzgadnia treść porozumienia z organizacjami związkowymi

reprezentatywnymi w rozumieniu art. 25^3 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy.

11. Jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 ustala się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłonionymi w trybie przyjętym u tego pracodawcy.

12. Warunki i tryb wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 ustala się na zasadach określonych w ust. 10 i 11 w terminie siedmiu dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia warunków zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19.

13. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 nie zostaną ustalone w terminie, o którym mowa w ust. 12, pracodawca samodzielnie ustala tymczasowe warunki i tryb wykonywania pracy, obowiązujące do czasu ustalenia warunków i trybu pracy w sposób określony w ust. 10 i 11, ale nie dłużej niż przez siedem dni.

14. W układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu określa się co najmniej:

1) grupy zawodowe objęte wykonywaniem pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19;
2) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące wykonywania pracy w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19.

15. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w warunkach

zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub w okresie przestoju ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 nie stosuje się art. 42 § 1–3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres od 3 do 6 miesięcy przypadających po dacie podpisania umowy.

17. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z niezbędnymi do zawarcia umowy o wypłatę świadczeń dokumentami i oświadczeniami przedsiębiorca składa do:

1) marszałka województwa, albo

2) wojewódzkiego lub powiatowego urzędu pracy

– właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy.

18. Wojewódzki lub powiatowy urząd pracy, o którym mowa w ust. 17 pkt 2 niezwłocznie przekazuje wniosek wraz z niezbędnymi do zawarcia umowy o wypłatę świadczeń dokumentami i oświadczeniami marszałkowi województwa, o którym mowa w ust. 17 pkt 1.

19. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 2 oraz art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, o ile przepisy artykułu niniejszego nie stanowią inaczej.

20. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

21. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stanowi pomoc de minimis.

22. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu.”.

13) w art. 1 w pkt 14, w art. 15h w ust. 5 wyrazy „w sytuacji, o której mowa” zastępuje

się wyrazami „w przypadku, o którym mowa”;

14) w art. 1 w pkt 14, w art. 15l:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wstrzymuje się” zastępuje się wyrazami „zawiesza się”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wynagrodzeń dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi innych niż z nadań lub reemisji wynikających z umowy, której przedmiotem jest korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych lub pobór wynagrodzenia za takie korzystanie, a wynagrodzenia te nie są określane jako wprost zależne od faktycznego przychodu lub dochodu tego podmiotu za świadczenie przez niego usług w danym okresie, przy czym po ustaniu przyczyn zawieszenia przedsiębiorca może żądać obniżenia wynagrodzenia za okres zawieszenia proporcjonalnie do obniżenia jego przychodu, w stosunku do uzyskanego w roku przed powstaniem zagrożenia,”;

b) w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) powiadomienie organizacji zbiorowego zarządzania, pisemnie lub elektronicznie, o skorzystaniu z zawieszenia,”;

15) w art. 1 w pkt 14, w art. 15m:

a) w ust. 2 po wyrazach „mecenatem państwa” dodaje się wyrazy „lub samorządu terytorialnego”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość zapomogi dla osób fizycznych, które wykażą podpisane już umowy zlecenia lub umowy o dzieło bez możliwości ich wykonania ze względu na stan zagrożenia epidemicznego.

7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, zasady wypłaty rekompensat dla osób fizycznych i instytucji wskazanych w ust. 1 i 2, w związku z utratą

dochodów z odwołanych spektakli lub zajęć edukacyjnych określonych na podstawie umów zlecenia lub umów o dzieło.";

16) w art. 1 w pkt 14, w art. 15p dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rada gminy w roku 2020 może obniżyć, w drodze uchwały, stawki podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.";

17) w art. 1 w pkt 14, w art. 15r ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, w szczególności przez zmianę:

1) terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części,
2) sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych,
3) zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy

– o ile wzrost wynagrodzenia spowodowany każdą kolejną zmianą nie przekroczy 50% wartości pierwotnej umowy.";

18) w art. 1 w pkt 14, w art. 15r w ust. 6 wyrazy „zmiany umowy zgodnie z ust. 4" zastępuje się wyrazami „okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19";

19) w art. 1 w pkt 14, w art. 15r w ust. 8 skreśla się wyrazy „, przez wykonawcę";

20) w art. 1 w pkt 14, w art. 15z ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów, o których mowa w art. 85 ust. 1, art. 139l ust. 1, art. 139t ust. 1, art. 202 ust. 1, terminów stosowanych do zezwoleń na pobyt stały, terminów stosowanych do zezwoleń

na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej oraz terminu, o którym mowa w art. 300 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.";

21) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zf w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „sprzedaż" zastępuje się wyrazami „spadek sprzedaży";

22) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zf w ust. 4:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.",

b) skreśla się część wspólną;

23) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zf w ust. 7 w pkt 2 wyrazy „pkt 1" zastępuje się wyrazami „ust. 1";

24) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zn dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 wójt (burmistrz, prezydent miasta), może wydać na czas trwania zagrożenia epidemicznego albo epidemii przepisy porządkowe, o których mowa w art. 41 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, przy czym nie stosuje się przepisów ust. 3 i 4 tego artykułu.";

25) w art. 1:

a) w pkt 14, w art. 15zs w ust. 5, w art. 15zzb w ust. 11, w art. 15zzc w ust. 9, art. 15zzd w ust. 8 oraz w art.15zze w ust. 9,

b) w pkt 17, w art. 31zp w ust. 3

– wyrazy „fałszywych zeznań" zastępuje się wyrazami „fałszywych oświadczeń";

26) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zza wyrazy „przepisów o zamówieniach publicznych" zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych";

27) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzc ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku nieprowadzenia działalności gospodarczej przez okres, o którym mowa w ust. 6, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanego dofinansowania bez odsetek, proporcjonalnie do okresu nieprowadzenia działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.";

28) w art. 1 w pkt 14:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 15a–15zzzi" zastępuje się wyrazami „art. 15a–15zzzj",

b) po art. 15zzc dodaje się art. ... w brzmieniu:

„Art. .... 1. Koszty stałe przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców dofinansowane są z budżetu państwa do kwoty nieprzekraczającej 40 tys. złotych miesięcznie przez okres 6 miesięcy.

2. Kosztami stałymi, o których mowa w ust. 1, są w szczególności:

1) zapłata za dostarczanie paliw gazowych lub energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;

2) zapłata za świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374);

3) zapłata za zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków

w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1437 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284);

4) czynsz w rozumieniu art. 669 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;

5) rata leasingu i składka z tytułu ubezpieczenia rzeczy od jej utraty w czasie trwania leasingu w rozumieniu art. 709^1 i art. 709^6 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

3. Koszty stałe finansowane są ze środków budżetu państwa na pisemny wniosek przedsiębiorcy.

4. Finansowania udziela minister właściwy do spraw gospodarki.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć udzielanie finansowania wojewodom.

6. Środki budżetu państwa przeznaczone na finansowanie kosztów stałych przedsiębiorcy są przekazywane wojewodom przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze dotacji celowej.

7. Dotacja, o której mowa w ust. 6, jest rozliczana na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi warunki złożenia wniosku o finansowanie kosztów, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe warunki finansowania kosztów, mając na względzie maksymalne uproszczenie procedury i zapewnienie wsparcia wszystkim potrzebującym przedsiębiorcom.";

29) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzd skreśla się ust. 9;

30) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzd dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Przepisy ust. 1–10 stosuje się odpowiednio do organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w zakresie, w którym prowadzą działalność pożytku

publicznego.";

31) w art. 1 w pkt 14:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 15a–15zzzi" zastępuje się wyrazami „art. 15a–15zzzj",

b) po art. 15zzd dodaje się art. ... w brzmieniu:

„Art. .... Do osób prowadzących działalność agroturystyczną polegającą na wynajmowaniu pokoi, sprzedaży posiłków domowych oraz na świadczeniu w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów oraz osób, uzyskujących dochód, o którym mowa w art. art. 21 ust. 1 pkt 43 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.";

32) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zze ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.";

33) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zze:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Do przychodów na powyższe potrzeby wlicza się dotacje publiczne jedynie w zakresie w jakim przypadają na nie koszty pokryte z tych dotacji w wskazanych 2 kolejnych miesiącach kalendarzowych, o których mowa powyżej.",

b) skreśla się ust. 8;

34) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zze w ust. 9 skreśla się wyrazy „jeżeli te dokumenty są wymagane na podstawie tej ustawy,";

35) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzh w ust. 1 wyrazy „może określić" zastępuje się wyrazami „określa";

36) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzh w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku określenia w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, nowego terminu zatwierdzenia sprawozdania finansowego jednostki samorządu terytorialnego, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmuje uchwałę, o której mowa w art. 271 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do dnia wskazanego w tym rozporządzeniu.";

37) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzl:

a) w ust. 1 wyrazy „które zostały odwołane" zastępuje się wyrazami „które nie zostały zrealizowane",

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ administracji publicznej w okresie, o którym mowa w ust. 1, może na wniosek organizacji pozarządowej lub podmiotu, o którym mowa w ust.1, uznać wskazany we wniosku zakres zmian w szczegółowym zakresie rzeczowym zadania publicznego, terminie i miejscu realizacji lub kalkulacji kosztów realizacji zadania publicznego, w tym dotyczący zmiany sposobu realizacji działań w ramach zadania, planu działań, lub założonych rezultatów, w szczególności w zakresie w jakim służyć to będzie dostosowaniu i umożliwieniu realizacji zadania publicznego w następstwie okoliczności związanych z obowiązywaniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.",

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy dotyczące przedsiębiorców stosuje się także do organizacji pozarządowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w zakresie w jakim prowadzą działalność pożytku publicznego, a niniejsza ustawa nie reguluje ich sytuacji odrębnie.";

38) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzr:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 bieg przewidzianych przepisami prawa administracyjnego terminów:

1) od zachowania których jest uzależnione udzielenie ochrony prawnej przed sądem lub organem,

2) do dokonania przez stronę czynności kształtujących jej prawa i obowiązki,

3) przedawnienia,

4) których niezachowanie powoduje wygaśnięcie lub zmianę praw rzeczowych oraz roszczeń i wierzytelności, a także popadnięcie w opóźnienie,

5) zawitych, z niezachowaniem których ustawa wiąże ujemne skutki dla strony,

6) do dokonania przez podmioty lub jednostki organizacyjne podlegające wpisowi do właściwego rejestru czynności, które powodują obowiązek zgłoszenia do tego rejestru, a także terminów na wykonanie przez te podmioty obowiązków wynikających z przepisów o ich ustroju

– nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 14a ust. 4 i 5” zastępuje się wyrazami „art. 14a ust. 5”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, gdy termin, o którym mowa w art. 63^2 § 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, upływa w okresie, o którym mowa w ust. 1, porozumienie, że stosunek pracy będzie kontynuowany na dotychczasowych zasadach może zostać zawarte w terminie 30 dni od dnia zakończenia tego okresu. Zawarcie porozumienia w tym terminie wywołuje takie skutki, jakie wywarłoby zawarcie porozumienia w terminie, o którym mowa w art. 63^2 § 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;

39) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzs w ust. 3 wyrazy „Prezes Urzędu Zamówień

Publicznych lub Prezes Krajowej Izby Odwoławczej mogą" zastępuje się wyrazami „Prezes Krajowej Izby Odwoławczej, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Zamówień Publicznych, może";

40) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzx w ust. 1 wyrazy „oraz samorządowych kolegiach odwoławczych" zastępuje się wyrazami „„samorządowych kolegiach odwoławczych, oraz w organach pomocniczych jednostek samorządu terytorialnego";

41) w art. 1 w pkt 14:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 15a–15zzzi" zastępuje się wyrazami „art. 15a–15zzzh",

b) skreśla się art. 15zzy;

42) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzzh:

a) w ust. 1 i 2 wyrazy „Sekcji 3.1. Komunikatu" zastępuje się wyrazem „Komunikacie",

b) skreśla się ust. 3 i 4;

43) w art. 1 w pkt 14:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 15a–15zzzi" zastępuje się wyrazami „art. 15a–15zzzj",

b) po art. 15zzzi dodaje się art. … w brzmieniu:

„Art. …. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania:

1) postanowienie, o którym mowa w art. 108b ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106), naczelnik urzędu skarbowego wydaje w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku;

2) naczelnik urzędu skarbowego może wydać zgodę na przekazanie środków, o których mowa w art. 108b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, pomimo wystąpienia przesłanek

wskazanych w art. 108b ust. 5 pkt 1 tej ustawy, jeżeli zaległości powstały w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii; przepisu art. 108b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług nie stosuje się.";

44) w art. 1 w pkt 14, w art. 15zzzp wyrazy „art. 15zzzj, art. 15zzzk, art. 15zzzm i art. 15zzzn" zastępuje się wyrazami „art. 15zzzj, art. 15zzzk, art. 15zzzl, art. 15zzzn i art. 15zzzo";

45) w art. 1 po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Fundusz Płynności

Art. 30a. 1. Tworzy się Fundusz Płynności, zwany dalej „Funduszem", którego celem jest wsparcie utrzymania płynności przez przedsiębiorców dotkniętych skutkami epidemii COVID-19, zwanej dalej „epidemią", oraz ograniczeń działalności gospodarczej wprowadzonych w ramach walki z epidemią przez władze państwowe.

2. Fundusz działa jako wydzielony rachunek pieniężny w ramach Banku Gospodarstwa Krajowego, zwanego dalej „BGK", o którym mowa w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2144, 2217, z 2020 r. poz. 284), zwaną dalej „ustawą o BGK".

3. Środki zgromadzone w Funduszu stanowią własność BGK i mogą być przeznaczone wyłącznie na cele wskazane w niniejszej ustawie.

4. Dyspozycji w zakresie środków zgromadzonych w Funduszu dokonuje zarząd BGK, zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 10 ustawy o BGK.

Art. 30b.1. Przychodami Funduszu są środki pozyskane przez BGK z emisji obligacji przeznaczonych na Fundusz, zwanych dalej „obligacjami COVID-19".

2. BGK dokonuje emisji obligacji COVID-19 pierwszego i piętnastego dnia każdego miesiąca, zwanych dalej „dniem emisji", do czasu zakończenia

stanu nadzwyczajnego związanego z epidemią, stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, zwanego dalej „zakończeniem epidemii".

3. Emisja obligacji COVID-19 może następować także po zakończeniu epidemii. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia okres emisji obligacji COVID-19 po zakończeniu epidemii.

4. BGK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych do dziesiątego i dwudziestego piątego dnia każdego miesiąca zapotrzebowanie na emisję obligacji COVID-19, w oparciu o dane dotyczące zgłoszeń przedsiębiorców o wsparcie w ramach Funduszu. Jeżeli dziesiąty lub dwudziesty piąty dzień miesiąca wypada w dniu ustawowo wolnym od pracy zapotrzebowanie, o którym mowa w zdaniu poprzednim przedstawia się w pierwszym dniu roboczym po dziesiątym lub dwudziestym piątym dniu danego miesiąca.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Narodowego Banku Polskiego, zwanego dalej „NBP", nie później niż w terminie dwóch dni roboczych od przedstawienia przez BGK zapotrzebowania, o którym mowa w ust. 4, warunki emisji, zwane dalej „warunkami emisji", w tym wartość emisji i liczbę obligacji COVID-19 w danej emisji. Do decyzji, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – kodeks postępowania administracyjnego i ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Decyzja, o której mowa w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu podlega natychmiastowemu wykonaniu.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela gwarancji wykupu obligacji COVID-19 na zasadach wskazanych w art. 3a ustawy o BGK. Przepisu art. 3a ust. 5 ustawy o BGK nie stosuje się.

7. Termin zapadalności obligacji COVID-19 i ich oprocentowanie określa minister właściwy do spraw finansów publicznych w decyzji o której mowa w ust. 5, przy czym termin zapadalności nie rozpoczyna biegu przed datą zakończenia epidemii. Oprocentowanie z tytułu obligacji COVID-19 nie przysługuje za okres do zakończenia epidemii i przez następne 3 miesiące.

8. Określając oprocentowanie obligacji COVID-19 minister właściwy do spraw finansów publicznych ma na względzie wskaźniki stóp procentowych NBP.

9. Dodatkowym zabezpieczeniem obligacji COVID-19 jest zastaw na wierzytelnościach nabytych przez BGK, zgodnie z art. 4 ust. 14.

10. Przychodami Funduszu mogą być także wpłaty z budżetu państwa, w tym budżetu środków europejskich oraz inne przychody.

Art. 30c.1. Obligacje COVID-19 oferowane są publicznie zgodnie z warunkami emisji. Przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych nie stosuje się.

2. Obligacje COVID-19 mogą być nabyte przez uczestników rynku wyłącznie w dniu emisji.

3. Nieobjętą w dniu emisji pulę obligacji COVID-19 nabywa, w następnym dniu roboczym, NBP w ramach emisji waluty krajowej.

Art. 30d.1. Środki zgromadzone w Funduszu przeznacza się na pomoc finansową dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, zwanych dalej „beneficjentami":

1) którzy według lub na skutek aktów prawnych lub decyzji władz państwowych związanych z epidemią nie mogą prowadzić swojej podstawowej działalności lub działalność ta doznała daleko idących ograniczeń skutkujących istotnym spadkiem przychodów;
2) których podstawowa działalność polega na kontakcie z publicznością, a której prowadzenie nie jest niezbędne do walki z epidemią, i którzy z troski o zdrowie swoje, swoich klientów i pracowników lub współpracowników wstrzymali, zawiesili lub ograniczyli działalność ze skutkami wskazanymi w pkt 1;
3) których podstawowa działalność polega na kontakcie z publicznością, a której prowadzenie nie jest niezbędne do walki z epidemią, i którzy wskutek istotnego spadku popytu na ich usługi w związku z ograniczeniami nałożonymi na ich klientów doznali istotnego spadku przychodów.

2. Pomoc finansowa dla beneficjentów polega na udzieleniu im pożyczek lub otwarciu linii kredytowej przez BGK w ramach Funduszu, z przeznaczeniem na regulowanie następujących zobowiązań beneficjentów:

1) czynszów najmu lokali, w których prowadzona jest działalność objęta skutkami, o których mowa w ust. 1;
2) płatności dla dostawców towarów lub usług zamówionych przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego w zakresie COVID-19, związanych z przedmiotem działalności objętej skutkami, o których mowa w ust. 1;
3) płatności wynikających z innych, niż wskazane w pkt 1, zobowiązań o charakterze ciągłym, związanych z przedmiotem działalności objętej skutkami, o których mowa w ust. 1, których czasowe zawieszenie lub odroczenie nie jest możliwe zgodnie z umową zawartą przez beneficjenta przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego w zakresie COVID-19;
4) płatności z tytułu dostawy usług i towarów, zamówionych po ogłoszeniu stanu zagrożenia epidemicznego w zakresie COVID-19, których pozyskanie przez beneficjenta jest niezbędne dla utrzymania działalności objętej skutkami, o których mowa w ust. 1, lub dla wznowienia tej działalności po zakończeniu epidemii.

3. Beneficjent składa wniosek o:

1) udzielenie pożyczki, w przypadku o którym mowa w ust. 2 pkt 2 i 4;
2) otwarcie linii kredytowej, w przypadku o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 3.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, beneficjent załącza:

1) umowę lub zamówienie, z którego wynika zobowiązanie albo jakikolwiek dokument potwierdzającym istnienie zobowiązania;
2) oświadczenie kontrahenta beneficjenta, zwanego dalej „kontrahentem", o istnieniu i wymagalności zobowiązania, a w przypadku zobowiązań o charakterze ciągłym – o terminach wymagalności poszczególnych świadczeń pieniężnych wynikających z umowy, zawierające dane banku, zwanego dalej „bankiem kontrahenta", oraz dane rachunku kontrahenta, zwanego dalej „rachunkiem kontrahenta", przeznaczonego do obsługi

zobowiązania;

3) oświadczenie beneficjenta o poddaniu się egzekucji do kwoty wynikającej z udzielonej beneficjentowi pomocy;

4) w przypadkach wskazanych w ust. 2 pkt 2 i 4 – faktury dotyczącej nabycia towaru lub usługi.

5) oświadczenie o prawdziwości dokumentów i oświadczeń, wskazanych w pkt 1 – 4, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.

5. Wniosek i dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być złożone w formie elektronicznej lub dokumentowej. Kopie dokumentów, o których mowa w ust. 3 traktuje się jak oryginały.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 3 ma skutki oświadczenia o poddaniu się egzekucji z aktu notarialnego, o którym mowa w art. 777 § 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

7. BGK rozpoznaje wniosek niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia jego wpływu.

8. Jeśli przesłanki wskazane w 1, 2 i 4 nie są spełnione, BGK odmawia udzielenia pomocy. BGK ma prawo zwrócić się do beneficjenta o dodatkowe wyjaśnienia.

9. W przypadku akceptacji wniosku, BGK informuje beneficjenta, kontrahenta i bank kontrahenta, drogą elektroniczną o akceptacji wniosku, przekazując kopie dokumentacji przedstawionej wraz z wnioskiem. Bank kontrahenta w tym samym lub następnym dniu roboczym potwierdza BGK istnienie rachunku kontrahenta.

10. W przypadkach wskazanych w ust. 2 pkt 2 i 4 BGK dokonuje przelewu kwoty wskazanej we wniosku na rachunek kontrahenta w terminie wymagalności zobowiązania beneficjenta, nie wcześniej jednak niż następnego dnia roboczego po przekazaniu informacji, o której mowa w ust. 9 zdanie drugie, przez bank kontrahenta.

11. W przypadku wskazanym w ust. 2 pkt 1 i 3 kontrahent przekazuje bankowi kontrahenta kopie wystawionych faktur, wynikających z zobowiązania, objętego pomocą. Bank kontrahenta w kolejnym dniu

roboczym weryfikuje zgodność faktury z dokumentami, o których mowa w ust. 9. W przypadku poprawnie wystawionej faktury, bank kontrahenta przekazuje, w drodze elektronicznej, BGK dyspozycję wypłaty środków wynikających z faktury. BGK dokonuje przelewu kwoty wskazanej we wniosku na rachunek kontrahenta w terminie wymagalności zobowiązania beneficjenta.

12. Uruchomienie środków z tytułu pożyczki i linii kredytowej, o których mowa w ust. 3, skutkuje nabyciem przez BGK wierzytelności względem beneficjenta. BGK przekazuje beneficjentowi co dwa tygodnie, w drodze elektronicznej, informację o saldzie zobowiązań beneficjenta wobec BGK.

13. Uruchomienie środków z tytułu pożyczki i linii kredytowej, o których mowa w ust. 3, skutkuje zwolnieniem beneficjenta z zobowiązania wobec kontrahenta.

14. Nabywcy obligacji COVID-19 przysługuje ustawowe prawo zastawu na całości wierzytelności nabytych przez BGK w ramach Funduszu, do wysokości wierzytelności wynikających z nabytych obligacji COVID-19.

Art. 30e. 1. Spłata zobowiązania beneficjenta względem BGK następuje w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia epidemii.

2. Do dnia upływu terminu wskazanego w ust. 1 beneficjent zwolniony jest z oprocentowania.

3. Na wniosek beneficjenta BGK rozłoży spłatę zobowiązania, o którym mowa w ust. 1, na 12 równych miesięcznych rat. Do każdej raty doliczane jest oprocentowanie w wysokości stopy referencyjnej ustalonej przez NBP, powiększonej o jeden procent, naliczane od daty wskazanej w ust. 1.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek beneficjenta, BGK może rozłożyć spłatę zobowiązania na okres dłuższy niż określony w zdaniu pierwszym ust. 3. Zdanie drugie ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 30f. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia rodzaje działalności gospodarczej, kwalifikujące się do pomocy w ramach Funduszu zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3, mając na względzie potrzebę zabezpieczenia płynności przedsiębiorców szczególnie

dotkniętych skutkami epidemii".;

46) w art. 1 w pkt 17, w art. 31a skreśla się ust. 4;

47) w art. 1 w pkt 17, art. 31f otrzymuje brzmienie:

„Art. 31f. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii kredytodawca lub finansujący może zawiesić przedsiębiorcy, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie krócej niż do 1 lipca 2020 r. obowiązek spłat:

1) rat kredytów zaciągniętych w związku z działalnością przedsiębiorstwa;

2) rat wynagrodzenia przysługującego finansującemu, w rozumieniu art. 709^1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, w związku z zawartą umową leasingu.

2. Zawieszenie rat, o którym mowa w ust. 1, następuje po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia kredytodawcy lub finansującemu.

3. Okres spłaty kredytu lub czas trwania umowy leasingu przedłuża się o okres zawieszenia spłat.";

48) w art. 1 w pkt 17:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 31a–31zzd" zastępuje się wyrazami „art. 31a–31zzc",

b) skreśla się art. 31g;

49) w art. 1 w pkt 17, w art. 31h wyrazy „dniem, o którym mowa w art. 92 pkt 2 lit. f niniejszej ustawy" zastępuje się wyrazami „dniem 13 marca 2020 r.";

50) w art. 1 w pkt 17, w art. 31k przed wyrazami „oraz art. 135 ust. 10 pkt 1" dodaje się wyrazy „, art. 53 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1940)";

51) w art. 1 w pkt 17, w art. 31m dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje

się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Jeżeli odrębne przepisy w zakresie badań lekarskich, innych niż określone w ust. 1 lub badań psychologicznych, wymagają posiadanie aktualnego orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, a ważność upłynęła po dniu 7 marca 2020 r., orzeczenie to zachowuje ważność, nie dłużej nie dłużej jednak niż do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności zawodowych od posiadania odpowiedniego orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.";

52) w art. 1 w pkt 17, w art. 31zk:

a) po wyrazach „środkami własnymi" dodaje się wyrazy „oraz środkami z zaciągniętych na ten cel kredytów i pożyczek",

b) dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do kredytów i pożyczek, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie stosuje się ograniczeń wynikających z art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.";

53) w art. 1 w pkt 17:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 31a–31zzd" zastępuje się wyrazami „art. 31a–31zze",

b) po art. 31zk dodaje się art. … w brzmieniu:

„Art. …. 1. W latach 2020 i 2021 gminy mogą przeznaczyć na działania związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 środki z opłat, o których mowa w art. 11^1, art. 18 i art. 18^1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277).

2. W latach 2020 i 2021 jednostki samorządu terytorialnego nie dokonują

wpłat do budżetu państwa, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 poz. 23 i 374).

3. W latach 2020 i 2021 w celu ustalenia części wyrównawczej subwencji ogólnej oraz kwoty, o której mowa w art. 21a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, do dochodów które jednostka samorządu terytorialnego może uzyskać, nie zalicza się skutków finansowych, wynikających z udzielenia ulg podatkowych i ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 15p, a także ulg i zwolnień w podatkach lokalnych, udzielonych podatnikom dotkniętych negatywnymi konsekwencjami ekonomicznymi z powodu COVID-19.

4. W 2020 r. organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może zawiesić realizację budżetu obywatelskiego, a także przygotowania do budżetu obywatelskiego na rok 2021.";

54) w art. 1 w pkt 17:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 31a–31zzd" zastępuje się wyrazami „art. 31a–31zzc",

b) art. 31zo otrzymuje brzmienie:

„Art. 31zo. 1. Płatnik składek na ubezpieczenie społeczne będący mikroprzedsiębiorcą, małym albo średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który nie prowadzi działalności albo odnotował spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. na skutek oraz w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, jest zwolniony z obowiązku płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) – za okres od 1 kwietnia 2020 r. do 31 maja 2020 r.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, w celu uzyskania zwolnienia składa do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek wraz z oświadczeniem

o fakcie nieprowadzenia działalności albo odnotowaniu spadku przychodów w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii.

3. Oświadczenie przedsiębiorca może złożyć w postaci elektronicznej.",

c) skreśla się art. 31zp;

55) w art. 1 w pkt 17, art. 31zza otrzymuje brzmienie:

„Art. 31zza. Osoby obowiązane do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym za rok 2019, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, mogą złożyć oświadczenie w terminie do dnia 31 maja 2020 r.";

56) w art. 1 w pkt 17:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 31a–31zzd" zastępuje się wyrazami „art. 31a–31zze",

b) dodaje się art. 31zze w brzmieniu:

„Art. 31zze. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego od płatników będących przedsiębiorcami w rozumieniu w art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców nie pobiera się zaliczek na podatki ani podatków określonych w art. 2 § 1 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.

2. Od niepobranych zaliczek na podatki lub podatków nie nalicza się odsetek za zwłokę, ani nie stanowią zaległości podatkowej w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Przepisów rozdziału 5 i 6 ustawy z dnia 9 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa nie stosuje się.

3. Jeżeli niepobrana zaliczka na podatek lub podatek, o którym mowa w ust. 1 stanowią dochód jednostek samorządu terytorialnego jednostkom samorządu terytorialnego wypłaca się odpowiednią rekompensatę z budżetu państwa. Sposób wypłacenia rekompensaty oraz sposób jej obliczenia określa rozporządzenie wydane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Po zakończeniu okresu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu

epidemii lub stanu nadzwyczajnego niepobrane zaliczki na podatki lub podatki, o których mowa w ust. 1 podlegają uregulowaniu w terminie określonym w rozporządzeniu wydanym rzez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednak nie wcześniej niż w 90 dni po zakończeniu okresu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii lub stanu nadzwyczajnego.";

57) skreśla się art. 2;

58) w art. 3 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w art. 36 dodaje się § 9–12 w brzmieniu:

„§ 9. Zarząd lub Rada Nadzorcza może zarządzić podjęcie określonej uchwały przez walne zgromadzenie na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§ 10. Uchwała walnego zgromadzenia może być podjęta, jeżeli wszyscy członkowie zostali zawiadomieni o głosowaniu na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Uchwała może być również wynikiem głosów częściowo oddanych na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§ 11. Przy obliczaniu kworum uwzględnia się członków uczestniczących przez oddanie głosu na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§ 12. Głosowanie w trybie określonym w § 9–11 może być przeprowadzone niezależnie od postanowień statutu spółdzielni.";";

59) w art. 3:

a) dodaje się pkt 1b–1d w brzmieniu:

„1b) w art. 37 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepisy art. 36 § 10–12 stosuje się odpowiednio.";

1c) w art. 40 dodaje się § 3 brzmieniu:

„§ 3. Zawiadomienia, o których mowa w § 1, albo zgłoszenia żądań, o których

mowa w § 2, zgłoszenia żądania, mogą zostać dokonane przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.";

1d) w art. 46a dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Przepisy art. 35 § 4^1–5 stosuje się odpowiednio.";",

b) w pkt 3, w zdaniu trzecim wyrazy „Art. 35 § 4^1–4^4" zastępuje się wyrazami „Przepisy art. 35 § 4^1–5";

60) po art. 3 dodaje się art. … i art. … w brzmieniu:

„Art. …. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 1491) w art. 5 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do korzystania ze środków komunikacji elektronicznej w głosowaniu władz fundacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1a–1d ustawy z dnia 24 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.".

Art. …. W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz.U. z 2019 r. poz. 713) w art. 10 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Jeżeli członkowie władzy stowarzyszenia wyrazili na to zgodę w formie dokumentowej, głosowanie poza posiedzeniami władz stowarzyszenia może odbywać się z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

1b. Możliwość udziału w posiedzeniu władz stowarzyszenia przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej jest wskazana w zawiadomieniu o tym zebraniu, zawierając dokładny opis sposobu uczestnictwa i wykonywania prawa głosu.

1c. Wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej w głosowaniach na posiedzeniach władzy stowarzyszenia odbywa się przy zapewnieniu co najmniej:

1) transmisji obrad posiedzenia w czasie rzeczywistym;
2) dwustronnej komunikacji w czasie rzeczywistym, w ramach której członek władzy stowarzyszenia może wypowiadać się w toku obrad;
3) wykonywania osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku posiedzenia.

1d. Wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej w głosowaniach na oraz poza posiedzeniami władz stowarzyszenia może podlegać odmiennym uregulowaniom w tym ograniczeniom w statucie stowarzyszenia. Statut stowarzyszenia może też wprost wyłączyć możliwość stosowania powyższych przepisów w stowarzyszeniu.”.”;

61) po art. 3 dodaje się art. … w brzmieniu:

„Art. …. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 13c dodaje się art. 13ca i art. 13cb w brzmieniu:

„Art. 13ca. W przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374), organ podatkowy przyznaje podatnikowi ulgę w podatku rolnym przez zaniechanie jego ustalenia albo poboru w całości.

Art. 13cb. Różnicę w wysokości udziału we wpływach z podatku rolnego pokrywa się z budżetu państwa.”;

2) w art. 13d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienia i ulgi podatkowe określone w art. 12 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 8–13, a także w art. 13b i 13ca stosuje się z urzędu, a pozostałe zwolnienia i ulgi podatkowe na podstawie decyzji wydanej na wniosek podatnika.”.”;

62) po art. 3 dodaje się art. … w brzmieniu:

„Art. …. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174) w art. 14:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek choroby jest niezdolny do pracy nieprzerwanie przez co najmniej 3 dni.”;

2) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, po zasięgnięciu opinii Rady Rolników, może określić, w drodze rozporządzenia, wysokość zasiłku

chorobowego uwzględniając stan finansów funduszu składkowego.

9. Wysokość zasiłku chorobowego, o którym mowa w ust. 8 nie może być niższa niż 50 zł za każdy dzień czasowej niezdolności do pracy.”.”;

63) w art. 4, art. 52o otrzymuje brzmienie:

„Art. 52o. 1 Osoby fizyczne, będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-Cov-2 zwalnia się z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy, po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych płaconych przez osoby fizyczne jako płatnicy.

3. Prawo do zwolnienia przysługuje przedsiębiorcy, który w czasie trwania stanu epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2:

1) nie prowadzi działalności gospodarczej;
2) prowadzi działalność gospodarczą w ograniczonym stopniu ze względu na zakazy wprowadzone w związku wprowadzonym stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii oraz nastąpił spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r.

4. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1, składa oświadczenie do właściwego organu podatkowego.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stanowi pomoc de minimis.”;

64) w art. 4, w art. 52p w ust. 3 skreśla się wyraz „miesięczne”;

65) w art. 6, art. 38i otrzymuje brzmienie:

„Art. 38i. 1. Osoby prawne, będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w okresie trwania

stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 zwalnia się z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy, po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych płaconych przez osoby prawne jako płatnicy.

3. Prawo do zwolnienia przysługuje osobie prawnej, która w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2:

1) nie prowadzi działalności gospodarczej;

2) prowadzi działalność gospodarczą w ograniczonym stopniu ze względu na zakazy wprowadzone w związku wprowadzonym stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii oraz nastąpił spadek jego przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r.

4. Osoba prawna, o której mowa w ust. 1, składa oświadczenie do właściwego organu podatkowego.

5. Zwolnienie, o których mowa w ust. 1, stanowią pomoc de miminis.";

66) w art. 14 w pkt 3:

a) polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie: „po art. 276 dodaje się art. 276a w brzmieniu:",

b) art. 267a oznacza się jako art. 276a;

67) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 266 i 321) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust 1 nie dotyczy osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy.";

2) w art. 11 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1a.";

3) w art. 12 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Dobrowolnie ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają na swój wniosek osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1a.";

4) w art. 13 w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy „, przy czym nie dotyczy to osób, o których mowa w art. 6 ust. 1a".";

68) w art. 27 w pkt 7, w art. 406^5 w § 2 w pkt 1 wyrazy „zgromadzeniu wspólników" zastępuje się wyrazami „walnym zgromadzeniu";

69) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167) w art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej, ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, o ile okoliczności sprawy nie wskazują, że istnieje zagrożenie dla życia albo poważne zagrożenie dla zdrowia osoby lub osób objętych postępowaniem, kuratorzy wykonują powierzone im zadania tylko przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, w szczególności poprzez prowadzenie rozmów oraz pozyskiwanie informacji i dokumentów, w zakresie niezbędnym dla wykonywanych czynności, od osób fizycznych, prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej.".";

70) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. W ustawie z dnia 13 listopada z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 23 i 374) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Subwencja ogólna jest uzupełniana o część rekompensującą, która obejmuje dochody utracone w wyniku stosowania ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych

chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374).

2. Kwotę części rekompensującej, o której mowa w ust. 1, określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb przyznawania jednostkom samorządu terytorialnego części rekompensującej, o której mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie przejrzystości procedury oraz ciągłości finansowania zadań jednostki samorządu terytorialnego.”.”;

71) w art. 35, w pkt 1 użyty dwukrotnie wyraz „obligacji” zastępuje się wyrazem „obligacje”;

72) skreśla się art. 40;

73) skreśla się art. 46;

74) w art. 48 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) po art. 277 dodaje się art. 277a w brzmieniu:

„Art. 277a. 1. Byli funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, których stosunek służbowy uległ rozwiązaniu na podstawie art. 170 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 379, 1537, 1926 i 2409) w terminie do 4 kwietnia 2020 r. otrzymują propozycje pełnienia służby.

2. Osoba, której przedstawiono propozycję pełnienia służby, składa w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania oświadczenie o przyjęciu albo odmowie przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji pełnienia służby. Przyjęcie propozycji powoduje obowiązek stawiennictwa do służby w terminie do dnia 11 kwietnia 2020 r.

3. Propozycja, o której mowa w ust. 1, uwzględnia dotychczas

zajmowane stanowisko i stopień służbowy oraz miejsce zamieszkania.

4. Okres pozostawiania poza służbą do dnia przyjęcia do służby zalicza się do ciągłości służby.”.”;

75) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 80 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia na dany rok akademicki uczelnia nie może wprowadzać nowych opłat, ani zwiększyć wysokości ustalonych opłat, za wyjątkiem ich waloryzacji w granicach obwieszczanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Nie dotyczy to zwiększania wysokości opłat za prowadzenie zajęć nieobjętych programem studiów oraz za korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich.”;

2) w art. 88 uchyla się ust. 4 i 5;

3) w art. 93:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie „Świadczenia, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 4 i art. 359 ust. 1:”,

b) uchyla się ust. 4;

4) art. 94 otrzymuje brzmienie:

„Art. 94. 1. Student, który otrzymuje stypendium rektora, albo się o nie ubiega powiadamia uczelnię o wystąpieniu okoliczności powodującej utratę prawa do stypendium na podstawie art. 93 ust. 2 i 3.

2. Decyzja o przyznaniu świadczenia, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1–4, wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym student został skreślony z listy studentów na kierunku studiów, na którym otrzymywał świadczenie, a decyzja o przyznaniu stypendium rektora także z ostatnim dniem miesiąca, w którym student utracił prawo do jego otrzymywania z powodu uzyskania tytułu zawodowego, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2 i ust. 3, albo upłynął okres, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1.”;

5) w art. 98 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. O kredyt studencki może się także ubiegać student, którego przeciętny miesięczny dochód na osobę w rodzinie w roku złożenia wniosku uległ zmniejszeniu z powodu utraty dochodu w rozumieniu art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111) – na podstawie dochodu, o którym mowa w ust. 1 pomniejszonego o dochód utracony.";

6) w art. 103 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wysokość miesięcznych transz kredytu studenckiego, z uwzględnieniem zasady, że miesięczna transza kredytu może zostać zwiększona, jeżeli student wnosi opłaty za studia,".";

76) skreśla się art. 70;

77) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. Przepis art. 31zza ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się również do osób, które były obowiązane do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym za rok 2019, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, do dnia 31 marca 2020 r.";

78) skreśla się art. 85;

79) po art. 98 dodaje się art. 98a i art. 98b w brzmieniu:

„Art. 98a. 1. W roku akademickim 2019/2020 stypendium socjalne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85), może być przyznane na okres semestru letniego niezależnie od tego, czy przewiduje to regulamin świadczeń, o którym mowa w art. 95 ust. 1 tej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki zabezpiecza dodatkowe środki dla uczelni na świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz określi sposób ich podziału, mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego wsparcia materialnego dla studentów.

Art. 98b. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 103 ustawy zmienianej w art. 53a zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż 30 dni.";

80) po art. 100 dodaje się art. 100a w brzmieniu:

„Art. 100a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek przedsiębiorcy działającego w specjalnej strefie ekonomicznej, o której mowa w ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 482 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284), po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą, może zmienić zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej, o którym mowa w art. 16 tej ustawy, znosząc z dniem 1 kwietnia 2020 r. limit zatrudnienia określony w zezwoleniu w odniesieniu do przedsiębiorcy, który na skutek epidemii COVID-19 musiał częściowo wstrzymać działalność, lub obniżył przychody w dwóch kolejnych następujących po sobie miesiącach o minimum 20% w porównaniu do średniomiesięcznych przychodów osiągniętych w 2019 r.

2. Warunkiem uzyskania zmiany zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest utrzymywanie przez przedsiębiorcę limitu zatrudnienia wskazanego w posiadanym zezwoleniu do dnia 31 marca 2020 r.";

81) w art. 101:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „następującym po dniu ogłoszenia" zastępuje się wyrazem „ogłoszenia",

b) w pkt 1 skreśla się lit. a i b.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

U Z A S A D N I E N I E

Na posiedzeniu w dniu 31 marca 2020 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, i uchwalił do niej 81 poprawek.

Senat uznał za zasadne wprowadzenie do ustawy szeregu poprawek o charakterze merytorycznym, które w swojej istocie zmierzają do poprawy sytuacji przedsiębiorców i innych podmiotów, dotkniętych skutkami epidemii COVID-19.

W szczególności Senat uchwalił poprawkę nr 45 zmierzającą do utworzenia Funduszu Płynności, którego zasadniczym celem ma być wsparcie utrzymania płynności przez przedsiębiorców dotkniętych skutkami epidemii COVID-19, oraz poszkodowanych na skutek ograniczeń działalności gospodarczej wprowadzonych w ramach walki z epidemią przez władze państwowe. Fundusz działać będzie jako wydzielony rachunek pieniężny w ramach Banku Gospodarstwa Krajowego (zwanego dalej „BGK"). Środki zgromadzone w Funduszu stanowić mają własność BGK i będą mogły być przeznaczone wyłącznie na cele wskazane w ustawie. Przychodami Funduszu będą środki pozyskane przez BGK z emisji obligacji COVID-19 przeznaczonych na Fundusz. BGK będzie dokonywał emisji obligacji COVID-19 pierwszego i piętnastego dnia każdego miesiąca, do czasu zakończenia epidemii. Obligacje COVID-19 oferowane będą publicznie zgodnie z warunkami emisji i będą mogły być nabyte przez uczestników rynku wyłącznie w dniu emisji.

Środki zgromadzone w Funduszu przeznaczane będą na pomoc finansową dla przedsiębiorców dotkniętych skutkami epidemii. Pomoc polegać będzie na udzieleniu przedsiębiorcom pożyczek lub otwarciu linii kredytowej przez BGK w ramach Funduszu, z przeznaczeniem na regulowanie następujących zobowiązań:

1) czynszów najmu lokali, w których prowadzona jest działalność objęta skutkami epidemii;
2) płatności dla dostawców towarów lub usług zamówionych przed ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego w zakresie COVID-19;
3) płatności wynikających z innych zobowiązań o charakterze ciągłym, których czasowe zawieszenie lub odroczenie nie jest możliwe;

4) płatności z tytułu dostawy usług i towarów, zamówionych po ogłoszeniu stanu zagrożenia epidemicznego w zakresie COVID-19, których pozyskanie przez przedsiębiorcę jest niezbędne dla utrzymania działalności objętej skutkami epidemii, lub dla wznowienia tej działalności po zakończeniu epidemii.

Spłata zobowiązania przedsiębiorcy względem BGK następować będzie w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia epidemii. Do tego czasu beneficjent zwolniony będzie z oprocentowania. Na wniosek przedsiębiorcy, BGK rozłoży spłatę zobowiązania na 12 równych miesięcznych rat.

Zdecydowano również o utworzeniu funduszu celowego na przeciwdziałanie skutkom rozprzestrzeniania się wirusa ze środków pochodzących z Unii Europejskiej, przekazanych w ramach programu Coronavirus Response Investment Initiative w wysokości 20 mld zł (poprawka nr 8). Środki finansowe funduszu przeznacza się na wsparcie systemu opieki zdrowotnej w szczególności na:

1) zakup testów mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2 u osób podejrzanych o zakażenie;
2) zakup wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych, w szczególności środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID-19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2;
3) zakup sprzętu medycznego, w tym wyposażenia stanowisk intensywnej terapii oraz mobilnych punktów badawczych, wykonujących testy stwierdzające obecność wirusa SARS-CoV-2;
4) dodatki do wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia.

W poprawce 4 uznano za konieczne zwolnienie z reżimu ustawy – Prawo zamówień publicznych zamówień udzielanych przez regionalne fundusze rozwoju, o których mowa w ustawie o samorządzie województwa, analogicznie jak w przypadku zamówień udzielanych przez Polski Fundusz Rozwoju S. A.

Zdaniem Senatu, w celu ochrony kredytobiorców, pozaodsetkowe koszty kredytu nie powinny przekraczać 20% całkowitej kwoty kredytu (poprawka nr 7).

Zmodyfikowano zasady przyznawania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy (poprawka nr 11).

Przewidziano mechanizm objęcia wsparciem osób fizycznych i instytucji kultury w związku z utratą dochodów z odwołanych spektakli lub zajęć edukacyjnych, na podstawie umów cywilno-prawnych (poprawka nr 15).

Senat stanął na stanowisku, że należy umożliwić finansowanie z budżetu państwa szybkich testów przesiewowych mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS-CoV-2, wykonywanych również przez podmioty, które nie są uwzględnione w wykazie podmiotów wykonujących działalność leczniczą (poprawka nr 5).

Senat uchwalił również poprawkę umożliwiającą radzie gminy podjęcie uchwały o obniżeniu w 2020 r. stawki podatku od nieruchomości takich jak grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (poprawka nr 16).

Izba w poprawce nr 28 zdecydowała o wprowadzeniu do ustawy przepisów zapewniających finansowanie z budżetu państwa tzw. kosztów stałych przedsiębiorcy (w tym opłat za gaz, energię, świadczenie usług telekomunikacyjnych, zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie ścieków, czynsz i raty leasingu) do kwoty nieprzekraczającej 40 tys. zł miesięcznie przez okres 6 miesięcy.

W ocenie Senatu zasadnym jest ponadto umożliwienie stosowania przepisów dotyczących przedsiębiorców w odniesieniu do osób prowadzących działalność agroturystyczną, polegającą na wynajmowaniu pokoi, sprzedaży posiłków domowych oraz na świadczeniu w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów (poprawka nr 31).

Zdaniem Senatu istotne jest, aby w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko z powodu COVID-19, dodatkowy zasiłek opiekuńczy przysługiwał ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do ukończenia 12. roku życia (poprawka nr 1).

Przewidziano przepisy epizodyczne związane z finansami jednostek samorządu terytorialnego w szczególności w odniesieniu do ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Wprowadzono również możliwość uzupełnienia subwencji ogólnej o część rekompensującą dochody utracone przez jednostkę samorządu terytorialnego w związku z epidemią COVID-19 (poprawki nr 53 i 70).

Przewiduje się przyznanie wsparcia w związku z epidemią również studentom (poprawki nr 75 i 79).

Przyjęto, że osoby obowiązane do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym za rok 2019 będą mogły złożyć to oświadczenie do 31 maja 2020 r. (poprawki nr 55 i 77).

Umożliwiono korzystanie ze środków komunikacji elektronicznej przez władze fundacji, stowarzyszeń i spółdzielni (poprawki nr 58 i 60).

Senat zwrócił ponadto szczególną uwagę na przepisy, które wprowadzone zostały do ustawy z naruszeniem zasad konstytucyjnych dotyczących procedury ustawodawczej tj. na etapie II czytania w Sejmie. W ocenie Izby art. 46, wprowadzający zmiany w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego, a także związany z tym przepisem art. 85, który przyznaje Prezesowi Rady Ministrów, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, nieograniczone uprawnienie do odwoływania członków Rady Dialogu Społecznego, w żaden sposób nie mają związku z istotą i celem analizowanej przez Senat ustawy. W ocenie Izby przepisy te zostały wprowadzone do ustawy bez uzasadnienia, niejako „przy okazji", a tym samym z naruszeniem wynikających z Konstytucji reguł obowiązujących w procesie legislacyjnym, dotyczących w szczególności inicjatywy ustawodawczej oraz procedury trzech czytań w Sejmie (art. 118 i art. 119 Konstytucji). Ponadto zmiany te wejdą w życie bez zachowania okresu vacatio legis, zaskakując adresatów norm prawnych. W ocenie Senatu, takie działanie ustawodawcy należy uznać za niezgodne z zasadami demokratycznego państwa prawnego, wynikającymi z art. 2 Konstytucji.

Z podobnych względów Senat ocenił negatywnie zmiany wprowadzane do ustawy – Kodeks wyborczy (art. 40). Zdaniem Senatu tryb, w jakim te zmiany zostały dokonane, nie był właściwy. Izba zwraca uwagę, że zakres poprawki Sejmu, podobnie jak zakres poprawki Senatu, jest ograniczony. Ograniczenia wynikają z Konstytucji (przede wszystkim z art. 118 i art. 119). Problematyka zakresu poprawki Sejmu była wielokrotnie przedmiotem analizy dokonywanej przez Trybunał Konstytucyjny. Swój pogląd w sprawie wyraził on w szeregu orzeczeń (por. wyrok z 24 marca 2004 r. (K 37/03), wyrok z 24 marca 2009 r. (K 53/07), wyrok z 7 listopada 2013 r. (K 31/12)).

Przepis art. 119 ust. 1 Konstytucji stanowi, że Sejm rozpatruje projekt ustawy w trzech czytaniach. Senat przypomina, że w ocenie Trybunału Konstytucyjnego, wymóg rozpatrywania projektów ustaw przez Sejm w trzech czytaniach oznacza konstytucyjny

nakaz, by podstawowe treści, które znajdą się ostatecznie w ustawie przebyły pełną drogę procedury sejmowej, tak by nie zabrakło czasu i możliwości na przemyślenie przyjmowanych rozwiązań i zajęcie wobec nich stanowiska. W ocenie Trybunału Konstytucyjnego, nakazowi temu sprzeciwia się takie stosowanie procedury poprawek, które pozwala na wprowadzenie do projektu nowych, istotnych treści na ostatnich etapach procedury sejmowej. Podkreśla się, że dotyczy to zwłaszcza poprawek zgłoszonych dopiero w drugim czytaniu i nie będących przedtem przedmiotem rozważań w komisjach (por. wyrok z 23 lutego 1999 r., (K 25/98)).

Mając na uwadze powyższe Senat zdecydował o wyeliminowaniu z ustawy przepisów art. 40, art. 46 oraz art. 85, uchwalonych w trybie niezgodnym z Konstytucją (poprawki nr 72, 73 i 78).

Senat przyjął również szereg poprawek o charakterze doprecyzowującym przepisy, eliminującym wątpliwości interpretacyjne oraz korygujących dostrzeżone na etapie prac senackich uchybienia i luki.